

Atvirlaiškis Valerijai Čiurlionytei, [1916-05-04], [pakeliui iš Petrogrado - į Maskvą].

Kekės vynuogių kaip taurės.

Kekės vynuogių kaip taurės.

Taurės, sunkios rymasčiais.

Ir kaip sniegas baltos gėlės,

Ir kaip saulė švyturiai.

Prie verdenių šaltvandenių

Aš pusiaunaktį budžiu.

Aš puotauju ir laidoju

Kaupus alkėsių gūdžių.

Ašei toli nuo gyvatos,

Nepažįstu aš mirties.

Ir geriu už ilgą amžių

Akimirksnio pražūties.

O naktis — kaip marės juodos.

Ir lūkėjims — be pradžios.

Laukiu gimstančių švitimų —

Nors žinau, kad suvedžios.

Aš pusiaunaktį puotauju.

Laukiu pranašo staigaus.

Srovės šaltos čia verdenių.

Skundos klaikios čia dangaus! [1]

Vagonas. Važiuoju ir galo nėra. Gavau pasnaust. Kiek geriau. Bučiuoju, Sesut.

Tavo Bolytis.

KOMENTARAI

[1] BS eilėraščio be pavadinimo „[Kekės vynuogių kaip taurės.]“, neįėjusio į rinkinius, pirminis variantas.

Galutinį eilėraščio variantą žr. in: *BSR, t. 1: Poezija*, parengė Algis Samulionis, redagavo Donata Linčiuvienė, Vilnius: Alma littera, Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas, 1996, p. 227.

Plačiau apie eilėraščio teksto rašymo ir skelbimo istoriją žr. Algis Samulionis, „Paiškinimai“, in: *Ibid.*, p. 788–789.